

APERITIV 3

Razcufanka in raztrganka

● Ko nas dneve in dneve zaliva dež in na pleča pritiska svinec nebesnega svoda, nenadoma postanemo vsi umetniško občutljivi za prizore iz narave, ki napovedujejo, da bo te torture vsaj za nekaj dni konec. Mislim, da so bili klasični nizozemski slikarski mojstri še zlasti večji takih prizorov – mogoče so bili tudi sami žrtve nenehnega slabega vremena.

Poznate? To so tisti trenutki, ko se oblaki dobesedno raztrgajo in se skoznje prebije kristalno čista jasnina neba. Toliko lepše, če je večer in se v sliko začenjajo mešati še ognjene barve, ki se v spopadu kontrastov dajejo s sivino oblakov, katera bo lepša.

To je ena od naravnih »trgank«, ki jih bo mogoče prinesel ta vikend, ko so vremenslovci končno napovedali nekaj sonca, hkrati pa že tudi možnost, da bo v nedeljo prišla nova pošiljka.

V nekaj podobnega sem se zazrla prejšnjo nedeljo, ko sem se vozila s prvega mednarodnega tekmovanja v pripravi mesa na način BBQ, ki je potekalo v Zbiljah. Česa vsega ni bilo na nebu, in to v razmaku samo nekaj »zemeljskih« kilometrov: medtem ko se je na Zbilje zlival zoprn jesenski dež, je v bližnjem Smedniku sijalo sonce. In obratno: bližnje vasi so bile v zavesah sivega dežja, prizorišče tekmovanja pa je bilo kot nekakšen otoček blažene, tople jasnine. Ampak ekipe se pod svojimi šotorčki s tem niso kaj dosti ukvarjale: bolj kot vremenska trganka jih je zanimala druga beseda.

Razcufanka.

Tako namreč imenujemo svinjsko meso, pleče pravzaprav, ki ga cmari-mo tako dolgo, da ga na koncu s prsti lahko razcufamo in damo v sendvič. Po angleško se temu reče pulled pork, in to je bilo lahko ena od štirih kategorij, v katerih se je spopadlo 25 ekip iz skoraj vseh bližnjih nam držav. Danes se v Odperti kuhinji spominjamo nekaterih najbolj zanimivih utrinkov ...

Ta konec tedna pa je, ko gre za napovedane kulinarčne dogodke, še bolj zgoščen. Seveda je največji **Sladka Istra**, ki v Koper vsako leto privabi na tisoče ljudi. Potem je tu še čili festival v Ljubljani, na katerega tudi radi zaha-

jamo, pa začinja se Dinner in the sky, večerja petdeset metrov nad tlemi naše prestolnice.

Človek bi se najraje kar raztrgal, da bi lahko obiskal vse tole. Še najhujše pa je nam, amaterskim vrtičkarjem: potem ko se dneve, skoraj tedne nismo mogli niti pritačniti spravila pridelka, ker je ves čas deževalo, se zdaj ubadamo z dilemo. Konec tedna: kulinarčni izlet ali pobiranje buč, obtrgovanje zadnjega fižola in puljenje rdeče pese? Morda razmišljanje, v kaj bomo predelali zadnje zelene paradižnike, za katere je zdaj res jasno, da ne bodo dozoreli?

Sama bom za svoj dogodek izbrala njivo, kajti na indijansko poletje sem nehala računati, nočem pa pustiti, da zgornje vse, za kar sem se trudila več mesecev.

V svoji notranji raztrganosti ob teh dilemah sem namreč opazila, da je celo koruza medtem postala nekakšna razcufanka in je skrajni čas, da rešimo, kar se sploh še da.

KARINA CUNDER
REŠČIČ

Človek bi se najraje kar raztrgal, da bi lahko obiskal vse tole. Še najhujše pa je nam, amaterskim vrtičkarjem: ubadamo se z dilemo kulinarčni izlet ali njiva.

